

Næsten hele holdet bag »Mein Freund Harvey« forsamlet på scenen. Til venstre er det René Rollin, der leverer en formidabel præstation som Harvey. Derefter er det fra venstre Heidi Züger, Eva Maropoulos, Robin Schneider, Felix Ströbel, Klaus Gramüller og Simon Keel. Desuden medvirker Karin Winkler og Manja Haueis. Fotos: Henrik Matzen

Livets paradokser på grå baggrund

Er man til letfordøjeligt teater, der underholder, men alligevel indeholder lidt åndelig føde, så er det nu, man skal af sted. Landestheater viser Broadway-klassikeren »Mein Freund Harvey«.

ANMELDELSE

Hans Christian Davidsen

hcd@fla.de

Slesvig. »Man må skelne mellem dem, der er fornuftige, og dem, der taler, som om de er fornuftige«. Citatet stammer ikke fra en mor, der advarer sin datter mod forførende mænd, eller fra en politisk kommentator, der taler om parfumesælgere i det politiske liv.

Det er chefpsykiateren, der skælder ud på sin unge kollega, som er kommet til at bure den normale inde på den psykiatriske anstalt og lade ham med fis i kasketten gå fri.

Landestheater har haft en herlig premiere på lystspillet »Mein Freund Harvey«, der i 1940'erne i over fem år spillede tilsammen 1775 gange på Broadway. Lystspillet er senere blevet filmatiseret i en amerikansk version med James Stewart i en uforlignelig hovedrolle og på det tyske marked indspillet med først Heinz Rühmann og senere Harald Juhnke. I Danmark gik den i 1950'erne med Dirch Passer og Kjeld Petersen på teatret.

Komediens handling er tidløs. Den holder simpelthen endnu.

Elwood P. Dowd (spillet af René Rollin) er en finurlig og overordentlig elskværdig herre. Han lider blot af den skavank, at han har en god ven, som han kun selv kan se: En over to meter høj kanin med lange ører, der rager igennem to huller i en filthæt.

Det bliver hans søster Veta (spillet af Heidi Züger) for meget. For at undgå flere pinligheder - blandt andet da datteren (spillet af Eva Maropoulos) står for at skulle præsentere sin kæreste derhjemme vil søsteren have Elwood indlagt på et sanatori-

Veteranen René Rollin mestrer rollen som personagen Elwood fremragende.

um. Men den unge psykiater (spillet af Simon Keel) synes hendes historie er så vanvittig, at han i stedet for indlægger hende.

Psykiateren er blind over for alle de signaler, der indikerer, at Elwood har en skrue løs. Vi skal ikke lave en spoiler her - men blot anbefale at gå ind og se denne veloplagte komedie, der står og falder med hovedrollen. Her er autencitet og naturlighed altafgørende, som når Elwood taler til den imaginære gestalt, går uden om dens ben og lader den gå igennem døren først.

Holder masken

Vi - publikum - skal acceptere illusionen, så den skøre figur bliver en katalysator for afsløringen af de såkaldt normale skøre reaktioner og adfærd. Og René Rollin spiller rollen som Elwood ganske formidabelt. Kæden springer ikke af en eneste gang.

Fantasifiguren - »puka« som den bliver kaldt - spiller på en historie fra den keltiske mytologi. Stykkets forfatter, Mary Chase, var af irsk afstamning. Men det spiller en underordnet rolle.

Moralen er måske lidt simpel,

men vejen til den er ikke den lige. Vi kommer rundt ad en masse interessante omveje til de paradokser, som et menneskeliv er fyldt med.

Det kedsommelige hverdagsliv er illustreret med grå kulisser, og scenen rammes ind af en fjernsynsskærm, som det så ud i 1960'erne. På et tidspunkt hopper stykkets figur ind og ud af skærmen som i Woody Allens »The Purple Rose of Cairo«. Det fungerer kosteligt. Skuespillerne holder masken. Det bliver aldrig for pjattet eller for overgearet. Tværtimod er Heidi Züger og Manja Haueis begge dejligt dæmpet i rollerne som henholdsvis Veta og sygeplejersken Ruth - periodevis med seksuelle undertoner.

Underholdende

Klaus Gramüller lægger ud med at udvise autoritet som chefpsykiateren Chumley, men lader den lige så stille udhule og vise det såre menneskelige bag facaden. Ind og ud kommer Robin Schneider som den unge flotte sanatorie-medarbejder, som er en turteldue i selskab med datteren, Myrtle Mae.

Felix Ströbel er familien Douds ad-

RESÜMEE

Wer man leichtverdauliches und unterhaltames Theater mit zusätzlichen Inhalten an geistigem Futter mag, sollte unbedingt das Landestheater besuchen, wo derzeit der Broadway-Klassiker »Mein Freund Harvey« aufgeführt wird. Mit Authentizität und Natürlichkeit gestaltet René Rollin die Hauptrolle des Elwood, der einen Freund hat, den niemand außer ihm sehen kann.

Wir - das Publikum - müssen uns auf die Illusion einlassen. Die crazy Figur ist der Katalysator, um die verrückten Reaktionen der sogenannten normalen Menschen und ihr ebenso verrücktes Verhalten zu entlarven.

René Rollin spielt den Elwood ganz hervorragend und gerät kein einziges Mal aus der Spur.

vokat, der forsøger at få fat et vist sted på sanatoriets psykiatere, da de fejlanbringer Veta. Endelig skifter Karin Winkler på sin meget tilstedeværende og livlige facon mellem fire ikke ubetydelige biroller, der giver forestillingen lidt ekstra flavour.

Er man til letfordøjeligt teater, der underholder, men mere end blot den rene underholdning, så er det nu, man skal i teatret.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Mein Freund Harvey - komedie af Mary Chase (på tysk: Alfred Polgar). Instruktion: Henning Bock. Scenografi og kostume: Stephan Test. Premiere i Slesvighus den 21. oktober. Spiller i Rendsborg, Slesvig, Flensborg, Husum, Nibøl, Meldorf og Heide til og med den 8. februar 2019.